

ПРО СУДДІВ.

Автор *Makhmud Eshonkulov*

Не секрет, що українські судді отримують скажену зарплатню і масу пільг.

Для чого це все?

1. Проста людина не зможе дати малого хабара бо його не візьмуть, а великого не дасть бо нема стільки грошей.

2. Маючи велику зарплатню суддя швидко звикає до розкоші і так його бере на гачок влада, він вимушений виконувати команди з гори бо втратити роботу шкода. Отже, тепер питання можуть вирішувати лише привладні пупси та дуже великі грошові торби.

3. Велика зарплатня робить їх "богами" та вищою кастою і вони з презирством ставляться до простого люду, який справедливості вже не знайде. Що і потрібно владі.

4. Виплачуючи з держбюджету велику зарплатню, влада нашими руками вже дає їм хабаря. Отже, так владні пупси економлять свої грошики вже вкрадені.

Дурень той, хто вірить, що судова гілка влади повинна і може бути незалежною при демократії. Суд при демократії завжди залежить від влади, від великих грошей.

Суд повинен залежати від громадян!!
 Це є один з принципів Громадянської республіки.

Тому я виступаю за ліквідацію демократії.

Тому я виступаю за побудову Громадянської республіки в Україні.

Сергій Солодкий

член Ради ГО «Поступ»

Зробити суддів залежними від громадян, а не від влади →

ВСТУПИТИ ДО «ПОСТУПУ»

ВСЯ ВЛАДА В РУКАХ ГРОМАДЯН!

Кирил Соколов

член Исполкома ГО «Поступ»

Для «нормального» функціонування держави, сучасна політологія виділяє необхідність застосування принципу поділу влади. Принцип поділу влади означає, що законотворча діяльність здійснюється законодавчим (представницьким) органом, виконавчо-розпорядча діяльність - органами виконавчої влади, судова влада - судами, при цьому законодавча, виконавча і судова гілки влади самостійні і відносно незалежні. Поділ влади ґрунтується на природному поділі таких функцій, як законотворчість, державне управління, правосуддя, державний контроль і т.п.

Історично цей принцип прийшов до нас з античності. Елементи поділу влади були присутні в Перській Імперії античних часів, де був поділ на військову і цивільну (адміністративну) владу, і вони не перетиналися в своїх повноваженнях (Воєначальники займалися справами військовими, а Адміністратори (сатрапи) займалися питаннями адміністративної влади на місцях).

У Стародавньому Римі, Республіканського періоду принцип поділу влади був повністю сформований і знайшов практично сучасний вигляд. Так система управління в Республіканському Римі була розділена на: консулів, сенат і коміції. Комплекс стримувань і противаг був розроблений для рівноваги між цими трьома гілками влади, з тим щоб звести до мінімуму ризик свавілля і корупції, і максимально збільшити ймовірність хорошого уряду.

Далі ми вже зустрічаємо завершений і визнаний принцип поділу влади в працях Д. Локка, в яких він закладає і позначає принципи подібного поділу. Повноцінним же автором вже готової доконаний теорії поділу влади можна вважати Шарля Луї Монтеск'є, який

здійснив найбільш ґрунтовну розробку цього принципу. Який дійшов уже до наших днів. І цей принцип тільки для себе доповнили «Батьки-засновники» США, додавши в свою Конституцію ще й «вертикальний» поділ влади на «Федеральну» і «влада Штатів». Так історично. Принцип розподілу влади був вперше відображений та закріплений в наступних документах: у Конституції США 1787 р., Декларації прав людини і громадянина 1789 р. у Франції, і Конституції Франції 1791 р.

Принцип розподілу влади був вперше відображений та закріплений в наступних документах: у Конституції США 1787 р., Декларації прав людини і громадянина 1789 р. у Франції, і Конституції Франції 1791 р.

Ці трохи про історію. Якщо звернути увагу на всі історичні приклади, де застосовувався даний принцип (ну і на нашу сучасність), ми бачимо, що цей принцип дуже тісно пов'язаний з неоднорідністю правлячої верхівки і капіталом при владі (олігархією).

«Капітал при владі прийшов разом з демократією, тому як багаті, але не дворяни, рвалися до влади для того, щоб забезпечити свої капітали»

Причому капітал при владі прийшов разом з демократією, тому як багаті, але не дворяни, рвалися до влади для того, щоб забезпечити свої капітали і отримати вплив нарівні з родовою владою. Так в Республіканському Римі, після деяких повстань і громадянських воєн в «правляче коло» патріциїв ввели і багатих плебеїв - так сформувався «нобілітет», правлячий прошарок суспільства багатих громадян, як патріциїв, так і плебеїв. По суті своїй, знову влада «небагатоох». Те ж саме відбувалося і у Франції часів Великої французької революції. І в США, як в противазі Британської Імперії з її дворянським суспільством.

Отже, підіємо деякі підсумки. Цей принцип був необхідний і важливий на певному періоді розвитку людства. Це було треба при переході від спадкової влади до виборчої. І з тих самих пір принцип поділу влади завжди йде разом з принципом демократичного

обрання влади.

«Був період, коли держава обходилася без поділу влади, тільки недовго... Після розвалу Російської Імперії діяли Ради робітничих і солдатських депутатів».

Історично також був період, коли держава обходилася без поділу влади, тільки недовго. З 1917 рік по 1922 рік у часи, коли після розвалу Російської Імперії діяли Ради робітничих і солдатських депутатів. Тоді контроль за всією владою здійснювався представницькими органами. Мінуси у цій системі були тільки пов'язані з тим, що не всі суспільство брало участь в даній системі управління. Ну а з прийняттям конституції 1922 року, делегати стали депутатами і відбулася узурпація влади більшовиками. Принципи делегування пішли, залишилася одна «суцільна демократія», правда принцип поділу влади все-таки не повернувся. Це до речі, теж характерно при узурпації влади (при диктатурі або партократії або іншій формі узурпації) - принципи поділу влади прибираються за непотрібністю.

ВИСНОВОК. При Громадянській Республіці поділ влади на незалежні гілки не потрібен в принципі, як пережиток демократії. Тому як при Громадянській Республіці немає самого принципу «узурпації» влади, немає необхідності боротися за владу. Абсолютно всі жителі країни мають право стати Громадянами і безпосередньо, або через свого представника управляти державою. Управління державою - це робота і обов'язок всіх Громадян. Тому принцип розподілу влади при подібній формі управління є непотрібним, пережитком історії. Тому як при Громадянській Республіці абсолютно ВСІ Громадяни є одночасно і «контролерами» влади, і самою владою.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ – ОСНОВНИЙ ЗАКОН, ЧИ КНИЖКА ДЛЯ ЧИТАННЯ ?!

Артур Муляр
член Исполкома ГО «Поступ»

В Основному законі України міститься XV розділів, які по суті визначають уклад держави, гарантії, права, свободи і обов'язки громадян до держави, і держави до своїх громадян, іноземців і осіб без громадянства, а також повноваження законодавчої і виконавчої влади, Президента, судів і прокуратури, а також розподілені гілки влади на законодавчу, виконавчу, судову.

Нормативно-правові акти і рішення гілок влади не можуть суперечити Основному Закону України, і по своїй правовій природі повинні ототожнювати загальнолюдські принципи життя які склалися у суспільстві, захищати гарантії, права, свободи і обов'язки громадян, які є в Основному законі.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується (ст. 8 Конституції), у той же час «Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України» (ст. 9 Конституції).

За таким визначенням, Основний закон доповнюється міжнародними договорами, у разі їх ратифікації уповноваженим органом законодавчої влади, а тому міжнародні договори з моменту його затвердження набирає юридичну силу та становить частину національного законодавства.

«На даний момент» можна зробити висновок, що Конституція може бути змінена або доповнена без згоди на те громадян своєї країни.

На підставі вищевикладеного можна зробити висновок, що Конституція, як Основний Закон країни може бути змінена або доповнена без згоди на те громадян своєї країни, оскільки прямого волевиявлення громадяни не несуть під час укладання та ратифікації міжнародних договорів, здебільшого навіть не знають

про такі угоди, які і не відомо громадянам про левову частину рішень Європейського Суду з прав людини, які по своїй суті можуть змінити або суттєво доповнити судову практику, судової гілки влади.

Повноваження Президента, органів державної влади, судів, прокуратури, визначені у спеціальних законах і підзаконних нормативно-правових актах, які регулюють усю приватну і публічну сфери суспільних відносин, а тому в Конституції буде достатнього внести посилання на ці Закони, а не переписувати норми Конституції в норми спеціальних законів.

«Конституція має бути доповнена нормами які ототожнюють життя громадян, як єдиного джерела влади»

Гарантії, права, свободи і обов'язки громадян, їх безпека і життя є основним завданням держави, яке інше похідне від цього, а тому похідне повинно бути доповнена нормами які ототожнюють життя громадян, як єдиного джерела влади (ст. 5 Конституції).

Конституція повинна виконуватися, а не нести лише декларативний характер, адже від кількості статей не збільшується обов'язок держави і захист гарантії громадянина.

Громадянин України – найбільша цінність країни, яке інше надбудова.

РОДИТЕЛИ И СЕМЬЯ ПРЕВЫШЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

Михаил Марченко
член ГО «Поступ»

Ласковое прикосновение мамы, любимые блюда, которые может сделать шедеврами кулинарного искусства только мамуля, регулярные походы с отцом в городские музеи... Мои родители водили меня в многочисленные киевские парки в то время, когда в них было полно пушистых белочек, берущих орешки с рук. В Крым мы ездили «дикарями» и я до сих пор помню запах пиццы, готовящейся прямо в консервной банке на горящем сухом спирте, на берегу пряно пахнущего солью и водорослями Чёрного моря. Есть что вспомнить и есть то, что хотелось бы забыть. Мои мама с папой собственным примером и необратимыми ошибками показали мне, как стоит жить и как не стоит, что стоит терпеть и что стоит менять. Я люблю своих родителей. И я прошу прощения у них за всю ту боль, которую я им принёс на протяжении всей своей жизни.

Но эта заметка не о катарсисе и даже не о том, что наши родные, старше нас по возрасту, лепят из нас граждан, подобных себе, со всеми вытекающими проблемами пассивности и инфантильности. Я хочу сказать, что семья это культурная и духовная первооснова общества, а не бюрократическая душемолка или не имеющие практической реализации решения Министерства культуры. Практически каждое государство стремится сделать из своих граждан рабов, крепостных сознания и налогоплательщиков, не спрашивающих у чиновников: «А на что расходуются уплаченные мной в бюджет деньги?». В большинстве случаев лишь члены наших

семей искренне желают нам счастья и даже многим жертвуют ради нас, за что им низкий поклон и вечная признательность.

Данной заметкой я намерен заверить «кровосей» у власти, что как у них никогда не исчезнет патологическая одержимость побольше наворовать и стать Гитлерами, толкнув нацию поглубже в дерьмо, так и подобные членам «Поступа» граждански активные украинцы никогда не прекратят стремиться к правде, справедливости, лучшей

«Подобные членам «Поступа» граждански активные украинцы никогда не прекратят стремиться к правде, справедливости, лучшей жизни.»

жизни. Неуважаемые коррупционеры, для вас лучшая жизнь это набить брюхо и отдаться самолюбиванию со спущенными штанами на золотых унитазах, а для многих из нас лучшая жизнь это душевная чистота, ощущение причастности к позитивным изменениям, осознание реализованной благодарности миру.

Вы, дорогие чиновники и политики, неполноценны, поскольку у вас атрофированы чувства, которые ещё пару десятков лет назад считались обыденными. И факт, что в тяжёлый для нации период вместо борьбы с коррупцией и стимулирования развития малого и среднего бизнеса был увеличен пенсионный возраст для наших родителей, является симптоматикой ваших отклонений. Вы создаёте и поддерживаете антигуманное законодательство – спекулятивные и извращённые правила для жизни миллионов людей. Говоря о вас коротко и цитируя Писание на свой лад: «Дерево узнаешь по плодам его» (Св. Евангелие от

Матфея 7:16).

«Кровосеям» никогда не узнать, что такое голод по духовной пище и христианская откровенность в оценке самого себя, такové могут лишь имитировать. Поэтому ветхозаветная заповедь «Почитай отца твоего и мать твою, чтобы продлились дни твои на земле, которую Господь, Бог твой, даёт тебе» (Книга Исход 20:12) им непонятна, ведь, по сути, она говорит об уважении ко всем людям старшего возраста. Будучи далеко не во всём согласным с христианством, лично я очень рад, что в период масс-медийного отупления и развращения общества ещё остались источники простых истин.

«Дорогие читатели газеты ..., я искренне желаю вашим семьям, в первую очередь вашим родителям и детям, здоровья и процветания.»

Дорогие читатели газеты и члены ГО «Поступ», я искренне желаю вашим семьям, в первую очередь вашим родителям и детям, здоровья и процветания. Как написал в одной из своих книг Альбер Камю «Для того, чтобы жить, нужно время». Найдите время для жизни, найдите время для себя, найдите время для восстановления справедливости. Нас учат «забывать» элементарное, не оставляя времени поразмыслить о важном. Не позволяйте «крысиным бегам» затуманить восприятие происходящего.

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «Поступ» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201__ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «Поступ»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК м. КИЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.

Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Адреса: 04119, м. Київ-119, а/с 113.

Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1553 примірників.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua